

రామడి తెలివి

జి.రమల్స్వామి

యమునా నదీ తీరంలో ఒక చిన్న గ్రామం ఉంది. ఆ గ్రామంలో ఒక వయసు మళ్ళిన ముసలమ్మ ఉంది. ఆమెకు ఒక కొడుకూ, ఒక కూతురూ ఉన్నారు. కొడుకు పేరు రాముడు, కూతురు పేరు వనజ. కూతురికి వివాహం చేయడంకోసం ఆ ముసలమ్మ ఎంతో కాలంనుంచి కష్టపడి పరిశ్రమ చేసి, కొద్ది వేలన రబ్బరు ఒక సీట్లో దాస్తూ వచ్చింది.

అది తెలిసిన ఒక దొంగ ఒకనాడు ఎవ్వరూ లేని సమయం చూసి ఇంట్లో కొరబడి ఆ రబ్బరును సంచించి కాజేశాడు. తన సంచీ కనబడకపోవటంతో ఆ ముసలమ్మ లబ్ధి దిబ్బోమని ఏడవసాగింది.

తల్లిని ఒదారుస్తూ రాముడు, "మ్మా! ఏడవకమ్మా! ఎలాగయినా ఆ దొంగను పట్టుకుని, ఎలాగయినా సరే మన నోమ్మును తీసుకువస్తాను. అంత

వరకు నేను ఇంటికి వస్తే, నా పేరు రాముడే కాదు!" అని చెప్పి, తల్లి సంత చెప్పినా వినకుండా బయటేరాడు.

అలా అతిథుల ద్వారా దొంగ వెళ్ళి వెళ్ళి ఒక చెట్టునీడన ఉన్న దాని గట్టుమీద కూచున్నాడు. అంతలో వెంటకొయిన తీగ కాలికే చుట్టుకుం దన్నట్లుగా దొంగ తన కాజేశిన ముసలమ్మ సంచీని అని దంగా ఇచ్చుకుంటూ ఆ దొంగనే గానాగాడు ఆ దొంగ ఇలు కూడా ఆ దొంగనే అంది, ఆ దొంగ చేతిలో తమ రబ్బరుగల సంచీని చూసి, 'దొంగవెదవా, మా రబ్బరు కాజేశి నింపికాక మావారుగా ఆల వెసుకుంటూ పోవచ్చావా? ఇండు నీ సంచీ బద్దాను!' అని అనుకుని, గట్టిగా దాగాలు తీస్తూ దొంగకు వనిపించేలా ఏడవటం మొదలు పెట్టాడు.

అది విని దొంగ వెనక్కు వచ్చి, "ఎందుకు బాబూ ఎదుస్తున్నావు? ఏం

జరిగింది?" అని అడిగాడు అతడు. "మా అమ్మ ఒక బంగారు గొలుసు ఇచ్చి, దానిని అమ్మి రబ్బరు తీసుకు రమ్ముంది. నరేనని వనంబే దొంగిలో ఈ దాని కనబడింది. ఇండులో నీళ్ళున్నాయో లేవోనని తొంగిచూశాను. ఇంతలో ఆ గొలుసు స్త్రానా జేబులోంచి బారి ఈ దానిలో పడింది. అది తెలువేలు ఒలువి చేసే గొలుసు. అది లేకుండా నేను బజారుకు వెళ్ళలేను బజారులో దానిని అమ్మి నోమ్ము తేటు జే మా అమ్మ వమ్ము చేంపేస్తుంది" అంటూ మళ్ళీ ఒడవి నాగాడు.

అది విని 'అబ్బ ఈ వెళ్ళ నేను లేచిన రోజు చాలా మంచిదిలా ఉంది. అవతల రబ్బరు ఇక్కడ ఈ గొలుసు వారెవ్వరూ నా అద్దెను పండింది. ఎలాగయినా ఈ దానిలోకి దిగి ఆ గొలుసులు వెతికిదానని దొంగలేది చెప్పేవరి. వాడు ఎదునూ వెళ్ళిపోతాడు. అప్పుడు నేను తీసేసుకో వచ్చు!' అని అనుకుని సంతోషపడాడు.

ఆ సంచీని, నా బట్టలను బాగా త్రాగి చూస్తుండు! నేను దొంగిలోకి దిగి నీ గొలుసు ఇంకేమో చూసి తీసుకు వస్తాను సరేనా?" అని చెప్పి బట్టలూ, రబ్బరునందీ. రాముడు చిన్న పిల్లజేకరా అని నమ్మి ఇచ్చి, గోచీ కట్టుకుని దొంగిలోకి వెళ్ళాడు! తన ఎత్తు పొరిందని అమ్మకు చాలా సంతోషించాడు. ఆ దొంగ లోపలికి దిగిన వెంటనే రాముడు ఆ సంచీ తెరి చూశాడు రబ్బరు సరిగానే ఉంది. వెంటనే ఆ సంచీని బట్టలను తీసుకుని అగకుండా కాలి నత్తువ కొద్దీ ఎరుగు తీశాడు.

ఎంత వెదికినా దొంగిలో గొలుసు కనబడకపోయేసరికి విసుగెత్తి దొంగ పైకి వచ్చేకాడు. పైకి వచ్చి చూసేసరికి వాడి గుండె గుబేలు పుంది అక్కడి ఆ నిలామా లేడు, సంచీ లేదు. అనింం బట్టలు కూడా వెచ్చి యో ఆశకు పోయి ఉన్నదికూడా పోగొట్టుకున్నానే. చివరికి ఒంటిమీద గుండలు కూడా పోయాయే! అని విచారించి, తన దొంగ తాను వెళ్ళిపోయాడు.

రాముడు సంతోషంతో ఇంటికి వచ్చి తల్లిని పిలిచి జరిగిందంతా చెప్పాడు. కొడుకు తెలివికి ఆ ముసలమ్మ ఎంతగానో ఆనందించింది!!

